

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. május 19.

XVII. évfolyam 20. szám

Húsvét 5.vasárnap

„Magasztaljon, téged, Uram, minden műved”

Egyházközségünk hirdetése:

Május 19. Húsvét 5.vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +Domonkos

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő
és + tagjai

A szentmise olvasmányai:

ApCsel 14,21b-27

Zsolt.144

Jel 21,1-5a

Jn 13,31-33a.34-35

Május 20. Húsvét 5.hét hétfő:

Sienai Szent Bernardin áldozópap

06:30 – +József

Május 21. Húsvét 5.hét kedd:

06:30 – +Lőrinc

Május 22. Húsvét 5.hét szerda:

Szent Ríta szerzetesnő

06:30 – Hálaadás

Május 23. Húsvét 5.hét

csütörtök:

*Boldog Apor Vilmos püspök és
vértanú*

06:30 – +János és Anna

*18:30-19:30 - Szentségimádás a
templomban*

Május 24. Húsvét 5.hét péntek:

*Szűz Mária, a keresztények
segítségére*

18:00 – gyóntatás nem lesz!

18:00 – domonkos rendi ünnepi
mise

Május 25. Húsvét 5.hét

szombat:

17:00 - Orgonakoncert

19:00 – Kőrösi család élő és +
tagjai

Május 26. Húsvét 6.vasárnap:

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – +Mária és családtagok

Elsőáldozás!

19:00 – +Anna és élő Bernadett

MEGHÍVÓ

a domonkos nővérektől

Kedves Testvérek!

Szeretettel hívunk és várunk
Benneteket Szent Domonkos
ünnepére **május 24-én** a
budakeszi templomba közös
hálaadásunkra.

Az ünnepi est programja:

17.30 - Ünnepi **vesperás**

18.00 - Szentmise a

plébániatemplomban

Főcelebráns

Kálmán Peregrin

ferences atya

A szentmise után mindenkit
szeretettel várunk **agapéra** a
rendházba vagy a kertjébe!

Szeretettel:

Domonkos nővérek

Ezen az ünnepen arra az 1233.
május 24-i eseményre emlékezünk,
amikor bolognai ház testvérei sok év
után, IX. Gergely pápa
engedélyével, alapító atyánk
ereklyéit egy méltó márvány
sírboltba helyezték el. Az ünnep
öröme többek közt abból merítkezik,
hogy ezen a napon a testvérek
nyilvánvaló módon kaptak
bizonyosságot Domonkos atyánk

életének szentségéről. Ez új
lendületet adott és ad ma is az
azoknak a nővéreknek, testvéreknek
és atyáknak, akik Krisztus örömhírét
az általa megélt karizma nyomán
szeretnék megélni és másoknak
szóval és tettel meghirdetni.

A Rend kezdeteiről és az ünnep
háttéréről bővebben olvashatnak
Szászországi Boldog Jordán OP:
"Könyvecske a Prédikátorok
Rendjének kezdeteiről" c. művében
(főleg: 121-129. pontok).

Gyermekes szülőknek szánt mise

június 2. vasárnap 16 óra
tanévzáró mise Makkosmárián

EGYHÁZMEGYEI NAP

Június 10. 10:00 – 16:00

Székesfehérvár

Bregyó közti Ifjúsági Szabadidő

Központ

Szeretettel várnak mindenkit
tartalmas szórakoztató gyermek,
ifjúsági és felnőtt programokkal.

2x1% felajánlása

A NAV elkészíti adóbevallásunkat
de a 2x1%-ról nekünk kell
rendelkezni évről évre.

Fontos, hogy akinek a kedvez-
mények miatt 0 az adója, az
rendelkezzen egyházunk javára.
Az egyház támogatásába
beszámít a rendelkező személyek
száma.

**A Magyar Katolikus Egyház
technikai száma: 0011**

A Prohászka Ottokár Alapítvány
tisztelttel kéri, hogy személyi
jövedelemadójának második egy

százalékával ebben az évben is támogassa. A Prohászka alapítvány adószáma: 19177232-1-13

Egyházközségi hozzájárulás már fizethető 2019-re: az újságos pulton található postai csekken vagy átutalással (CIB Bank 10701180-47037009-51100005) vagy a plébánián.

Ferenc pápa szerdai beszéde: Jézus a mi oldalunkon harcol a gonosz ellen!

Május 15-én a Szentatya a Miatyánkról szóló katekéziseinek sorában ma az ima utolsó kéréséről elmélkedett: „Szabadíts meg a gonosztól!” Hangsúlyozta: Jézus azt tanítja nekünk, hogy minden nehéz helyzetben elsőként az Atyát hívjuk segítségül!

Elérkeztünk hát a Miatyánk hetedik kéréséhez: „szabadíts meg a gonosztól” (Mt 6,13b).

Ezzel a félmondattal az imádkozó nemcsak azt kéri, hogy Isten ne hagyja el a kísértés idején, hanem azt is, hogy szabadítsa meg a gonosztól. Az eredeti görög ige rendkívül erős: a gonosz lélek jelenlétére utal, aki meg akar ragadni és meg akar harapni minket (vö. 1Pét 5,8), és tőle akarunk megszabadulni, ehhez kérjük Isten segítségét. Péter apostol azt mondja, hogy a gonosz, a sátán, ordító oroszlánként ólalkodik körülöttünk, hogy felfaljon bennünket, mi pedig azt kérjük Istentől, hogy szabadítson meg tőle.

Ezzel a kettős könyörgéssel – „ne hagyj el bennünket” és „szabadíts meg” – kidomborodik a keresztény imádság egyik lényegi jellemzője. Jézus azt tanítja barátainak, hogy az Atya segítségül hívását tegyék minden elé azokban és főleg azokban a percekben, amikor a gonosz érezteti fenyegető jelenlétét. A keresztény imádság ugyanis nem csukja be szemét a valóság előtt. Gyermeki és nem gyermeteg imádságról van szó! Isten atyasága nem vakítja el, s így nem feledkezik meg arról, hogy az ember útja tele van nehézségekkel. Ha nem léteznének a Miatyánk utolsó

mondatai, hogyan imádkozhatnának a bűnösök, az üldözöttek, a kétségbeesettek, a haldoklók? Az utolsó kérésünk mindig akkor hangzik el, amikor határhoz érkezünk.

Életünkben van valami rossz, amelynek a jelenléte vitathatatlan. A történelemlékek lesújtó katalógusát nyújtják annak, mennyire bukásokkal teli kaland volt létezésünk ebben a világban. Van egy titokzatos rossz, amely természetesen nem Isten műve, és amely feltűnés nélkül behatol a történelem lapjai közé. Feltűnés nélkül, mint a kígyó, csendben hozza a mérgét. Időnként úgy tűnik, hogy felülkerekedik: bizonyos napokon jelenléte az isteni irtalom jelenlétével is erősebbnek tűnik.

Az imádkozó ember nem vak, világosan látja szeme előtt ezt a terjedelmes rosszat, mely olyannyira ellentétes Isten misztériumával. Az imádkozó ember felfedezi ezt a rosszat a természetben, a történelemben, sőt saját szívében is. Mert senki sincs közöttünk, aki elmondhatná, hogy ő mentes a rossztól, vagy legalább ne kísértene meg a rossz. Mindnyájan tudjuk, mi a rossz, mindnyájan tudjuk, mi a kísértés, mindnyájan saját bőrünkön tapasztaltuk meg a kísértést valamilyen bűnre. A kísértő az, aki hajt, aki rosszra visz bennünket, azt mondja: „Tedd ezt, gondold azt, ezt az utat válaszd!”

A Miatyánk utolsó kiáltása ez ellen a szélteben-hosszában beborító rossz ellen hangzik fel, melynek árnyékában a legkülönbözőbb tapasztalatok sorakoznak: az ember gyásza, az ártatlan fájdalma, a rabszolgaság, a másik kizsákmányolása, az ártatlan kicsinyek sírása. Ezek az események mind tiltakozást váltanak ki az ember szívében, és hangot kapnak Jézus imájának utolsó szavában.

A Miatyánk néhány mondata épp a szenvedéstörténetekben talál legfelkavaróbb visszhangjára. Azt mondja Jézus: „Abba, Atyám! Minden lehetséges neked, vedd el tőlem ezt a kelyhet! De ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy te” (Mk 14,36). Jézus egész mélyen átéli a gonosz marását. Nemcsak a halált, hanem a kereszthalált. Nemcsak a magányt,

hanem a megvetést, a megalázást is. Nemcsak a rosszindulatot, hanem a vele szembeni kegyetlenséget, acsarkodást is. Láthatjuk, mi az ember: egy életre rendelt lény, aki szeretetről és jóról áldodik, de aki aztán folyamatosan kiteszi magát és a hozzá hasonlókat a rossznak, olyannyira, hogy kétségbe eshetünk az ember miatt.

Kedves testvéreim! Ekképpen a Miatyánk olyan szimfóniához hasonlít, amely mindannyiunkban be akar teljesedni. A keresztény tudja, mennyire letaglózó a gonosz hatalma, ugyanakkor azt is megtapasztalja, hogy Jézus – aki sosem engedett a gonosz csábításának – a mi oldalunkon áll és segítségünkre siet. Jézus imája így a legértékesebb örökséget hagyja ránk: Isten Fiának jelenlétét, aki megszabadított minket a gonosztól; harcolt ellene, hogy megtérítse. A végső küzdelem óráján Péternek megparancsolja, hogy tegye vissza a kardot hüvelyébe, a bűnbánó latornak megígéri a paradicsomot, a körülötte lévő embereknek, akiknek fogalmuk sem volt, micsoda tragédia történik, a megbékélés szavát kínálja: „Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek” (Lk 23,34).

A kereszten függő Jézus megbocsátásából fakad a béke. Az igazi béke a keresztből származik: a feltámadott ajándéka, Jézus ajándéka nekünk. Gondoljatok csak arra, hogy a feltámadt Jézus első köszöntése az volt: „béke nektek”, béke lelketeknek, béke szíveteknek, béke életeteknek!

Az Úr békét ad nekünk, bocsánatot ad nekünk, de nekünk kérnünk kell: „szabadíts meg a gonosztól”, hogy ne kövessünk el rosszat, hogy ne essünk a gonosz csapdájába. Ez a mi reményünk, az az erő, amelyet a feltámadt Jézus ad nekünk, aki itt van köztünk: ő itt van! Azzal az erővel, amelyet azért ad, hogy előre tudjunk haladni; és megígéri, hogy megszabadít a gonosztól bennünket.

Fordította: Tózsér Endre SP